

Ordfører, der saa ofte og saa stærkt har lagt Vægt paa Kommissionens Udtalelser paa andre Punkter, netop her finder et Punkt, hvor han ikke vil tillægge disse Udtalelser den samme Vægt. Jeg tror dog ikke, at Udtalelserne i Grunden lide nogen synderlig Svækkelse af den Grund; man kan jo virkelig ikke tage en Kommissions Udtalelser og tillægge dem Kraft og Betydning paa det ene Sted, hvor de gaa i samme Retning, som man selv gaar, og omvendt tillægge dem liden Betydning, naar de gaa i modsat Retning. — Den høitærede Indenrigsminister begyndte med at sige, at han ganske vist anerkjendte Nytten og Hensigtsmæssigheden af et saadant Lovforslag som det af mig antydede om en Forandring i Sammensætningen af Landvæsenkommissionerne, men at den lange Tid, som allerede dette ene Lovforslags Behandling har taget, vilde vise, hvor uoverkommeligt det vilde være, hvis man havde ladet det ledfølge af et tilsvarende om Forandring i Sammensætningen af Landvæsenkommissionerne. Det er muligt, at han heri har fuldkommen Ret, men det er dog ogsaa muligt, og det tillader jeg mig at antage, at disse to Lovforslag vilde have hjulpet hinanden igjennem. Jeg tror, at i Virkeligheden mange af Betænelighederne vilde være forsvundne, naar de to Lovforslag vare fulgte ad og samtidigt traadte i Kraft. Jeg tør imidlertid ikke sige noget Bestemt derom; jeg udtaler det kun som min personlige Opfattelse, jeg tror, at der vilde kunne være Grunde, som talte for min Opfattelse. Naar derimod den høitærede Minister sagde, at han af mine Udtalelser idag havde erfaret, at jeg altid havde haft afgjørende Grunde til tilfids at modsætte mig dette Lovforslag, saa kan jeg bestemt sige, at deri har han gjort mig Ret, og jeg har udtrykkelig idag forsøgt paa — det kan være mangelfuldt nok — at gjøre gjældende, at det først var, efterat Lovforslaget forelaa i den Skikkelse, som det nu har, efterat de mange temmelig indgribende Endringsforslag, som vare stillede til 2den Behandling, og som jeg umægteligt havde haabet vilde modificere Lovforslagets Skikkelse noget, vare forfaste, at jeg er bleven en temmelig bestemt Modstander af Lovforslaget. Jeg benytter udtrykkelig Udtrykket „temmelig“, thi hvor store Betæneligheder jeg endog kan nære ved mange af disse nye, uprøvede og mere vidtgaende Bestemmelser, vilde jeg dog kunne berolige mig, naar Mindretallets Endringsforslag under Nr. 5 til § 87 blev vedtaget. Det er altsaa temmelig langt fra, at det med Grund og Ret kan siges, at der altid har været afgjørende Grund for mig til at modsætte mig Lovforslaget. Jeg vender nu tilbage til den ærede 3die Landssthingsmand for 5te Kreds og til hans halvt formelle og halvt reelle Bemærkninger, efterat have affærdiget de personlige. Han sagde, at man skulde ikke dømme

Andre saa strengt, — Noget, jeg ikke har gjort —, naar man selv boede i et Glashus — det var just ikke det Udtryk, han brugte, men det var jo Meningen —, idet jeg langt fra maatte tro, at mit Endringsforslag var korrekt. Ja, det er muligt, at det kan være mindre korrekt. Det var meget forsigtigt og meget klogt af det ærede Medlem, da han gjennem et Spørgsmaal søgte at fange mig og sætte mig paa et vist Standpunkt og derfra argumentere, at saa var det feilt. Jeg undlod imidlertid at svare; men jeg kan forsikre det ærede Medlem, at, inden jeg stillede Forslaget, har jeg konfereret med lige saa kompetente juristiske Dygtigheder som det ærede Medlem selv. Den Argumentation, han gif ud fra, var naturligvis, at Meningen var, som han sagde, at det var en Revision af Loven af den og den Dato, der mentes, men det er ikke Meningen. Meningen er det, der staar: det er en ny Lov, hvorved en forandret Sammensætning af Landvæsenkommissioner og Overlandvæsenkommissioner kommer tilstede; dette er Meningen, og det siges der. Han nævnte en Dato, jeg ikke har nævnt; det formoder jeg er Datoen for den nuværende „Lov om Landvæsenkommissioners og Overlandvæsenkommissioners Sammensætning og Forretningsgang m. m.“, og det var dette „m. m.“, han talte om. Netop det, som her staar i Endringsforslaget, skulde efter hans Mening umuliggjøre, at man vedtog den nævnte Lov uforandret; jeg maa tilstaa, jeg forstaaer det ikke rigtig, det kan dog ikke være Meningen, at den nævnte Lov paany skulde vedtages uforandret. Jeg maa forudsætte, at jeg har hørt eller i alt Fald forstaaet det mindre rigtig.

Ogenbøll: Maa jeg blot gjøre den korte Bemærkning, uden at jeg derfor skal fortsætte Disputen med det ærede Medlem, at, naar Tanken i Endringsforslaget ikke er at citere Lov af 30te December 1858, saa er det fuldstændig meningsløst at sætte „m. m.“; thi saa gaar Endringsforslaget ud paa, at vi skulde have en ny Lov om en forandret Sammensætning af Landvæsen- og Overlandvæsenkommissioner m. m.; men hvad er dette „m. m.“? Der kunde jo derunder indbefattes en Fordring om mange Ting. Jeg tror, dette vilde være saare uheldigt; men, som sagt, jeg skal ikke fortsætte denne Disput længere.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg ønsker ikke at forlænge denne Diskussion, som det forekommer mig stundom har vendt sig noget langt bort fra selve det foreliggende Emne og mere er kommen til at dreie sig om Forstaaelsen af enkelte Utrykninger, som maaske kunne have mindre Interesse for det samlede Thing. Et Par Bemærkninger maa jeg dog gjøre for mit eget Vedkommende, og jeg skal da for det Første sige,